

Locuint'a Redactorului :
si
Cancelari'a Redactiunii :
e in
Strat'a Morarilor Nr. 18.

Scriorile nefrancate nu se voru
primi decat numai de la coresponden-
tii regulari ai „Federatiunii“
Articlii tramsi si nepublicati se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnalul politicu, literariu, comercialu si economicu.

Va esî Marti-a, Joi-a, Sambet'a si Dominec'a, demaneti'a.

Pretiulu de Prenumeratiune :
Pre trei lune 4 fl. v.a.
Pre siese lune 7 fl. 50 cr.
Pre anulu intregu 15 fl.

Pentru Romania :
4 galb. pre ann., — 2 galb. pre $\frac{1}{2}$
de ann., — si 1 galb. pre $\frac{1}{4}$ de ann.

Pentru Insertiuni :
10 cr. de linia, si 30 cr. tapa tim-
brala pentru fieso care publicati-
une separatu. In Loculu deschis
20 cr. de linia
Unu exempliaru costa 10 cr.

Invitare de prenumeratiune

la

FEDERATIUNEA

Pre semestrulu II. (iul.—dec.) 1868.

Apropiandu-se semestrulu II. deschidemu prenúmeratiune la diurnalul nostru, totu cu conditiunile cari se vedu in fruntea lui, si rogâmu pre p. t. doritorii de a avea acestu diurnal, să binevoiesca a grăbi cu prenúmeratiunea, ca să ne potemu orienta de tempuriu in privint'a nr. lui exemplarielor.

Redactiunea.

Pest'a, ²⁴_{6 iunie} - iuniu 1868.

Ministrulu de finantie, Lonyai, gramadì in dîle d'in urma pre mes'a casei reprezentantilor Ungariei una multime de proiecte de lege, d'in cari una parte se desbatara si primira, era alta parte se continua a se desbate si primi, ca si celelalte, căci de vre-o modificare mai aduncu tajatoria in cutare proiectu de lege neci nu potem vorbi, dupa ce acele proiecte de regula asta mai antîi aprobararea majoritatii dietali in clubulu ei, si numai dup'ace'a vinu inaintea dietei; de unde urmeza că ori ce s'ar opinti opusetiunea a scote la cale, este lucru in desertu, — majoritatea decide, si ast'a este ascurata, daca nu pre tempu mai indelungatu, de buna sama pana la finea acestei sessiuni. Publicul nostru, nu ne indoinu, va fi urmaritu cu atentiu desbaterea aceloru proiecte de lege, si se va fi convinsu, d'impreuna cu noi, căta usiorare ni aduse viet'a constitutiunale unguresca. Este de ajunsu să ni aducem aminte numai de numele aceloru proiecte de legi, in cari vomu afla tote titlurile inventate de absolutismu traduse in unguaria, pentru ca să potem constata, că constitutiunalismulu ungurescu n'a adusu pentru noi alt'a, de căt alienarea drepturilor castigate sub absolutismu. — Incepuramu cu proiecte de lege privitorie la contributiuni, si éca ni se infatisieza cestiunea de *dreptu*. Se vedem in cătu stau acese-a in legatura un'a cu alt'a? Cetatienu ori căruia statu dâ dare pentru suportarea speselor publice, provenite d'in indigintie publice, cu acea conditiune indispensabile, ca resultatul acoperirei aceloru spese, binefacerile castigate, (de multe ori si relele daca se imtempla asiè) să se reverse si asupr'a lui in ace'a mesura, in care se reversa asupr'a ori căruia altu cetatienu alu statului. Intempla-se ast'a la noi? Neci vorba! Pentru noi se aplica tote pre dosu. Contribuit'amu totdeun'a partea nostra d'in averea castigata cu sudori de sange, contribuit'amu, ce e mai scumpu, sangele nostru, si binefacerile le-au gustatu numai altii; numai d'in rele, d'in nenorociri si suferintie am avutu si noi parte. D'in sudorea nostra s'a imbogatit' apesaritorii nostri, si au radicatu institute de innaintare, au progresatu, si dreptu resplata pentru sucursulu nostru, noi n'am avutu de cătu contemnarea asupratorilor nostri. Si in presinte totu asiè stâmu. Fratii de la potere n'a alta mesura pentru noi de cătu cea d'in trecutu: platit romani, alaturea cu ceialalti, apoi de resultate ne vomu ingrigi noi. Eca dara, că despoiat de drepturi, suntem despoiat si de binefacerile contributiunilor nostre. Eca legatur'a intre *dare* si *dreptu*. Invescuti cu drepturi egali noi am vedè resultatele contributiunilor nostre intorcandu-se si in favorul nostru, pre candu despoiat de drepturi, acele resultate se intorc si numai in *contr'a* nostra. De ace'a intonam fratori de la potere, că acesta procedere a loru, eredita-

de la guvernele absolutistice, nu pote de cătu să se inversiuneze pre romani, a căroru pretensiune justa este: si *drepturi egali* daca greutătile suntu egali. Ungurii de la potere facu celu mai reu servitii patriei si inse-si natiunei loru, perseverandu in direptiunea guvernului trecutului intunecosu, si să nu fia vin'a nostra, că nu i-am reflectat destulu de tempuriu la pericolu ce ei accelerarea.

Unu obiectu, de care se occupa tota diurnalistică, este cuventarea lui *Thiers*, tienuta in corpulu legislativu alu Franciei, cu ocasiunea desbaterilor bugetarie. Renumitulu oratore aretă caus'a dificultătilor finantiari in impregiurarea, că corpulu legislativu au votat erogatiuni, fără de a se fi ingrigit de venituri corespundietorie. Facandu imputări comisiunei bugetarie, că nu ar' fi purcesu cu destula precautiu, inchiae votandu pentru erogatiunile de inarmare, dîcandu că inarmarea intaresce Franci'a si doue lucruri trebuie să scia lumea: unulu, că francesi nu voiescu a conturbă miscarea federativa in Germania, si altulu, că ei suntu destulu de tari pentru a impiedeca ori ce usurpare noua in Europa.

Scirile d'in Itali'a suntu neleniscitorie. Partit'a lui Mazzini si a lui Garibaldi agiteza in continuu. In Genu'a s'a constituitu acesta partita intr'o societate de ajutorare imprumutata si au tienutu una adunare secreta, d'in care in se totu-si a transpirat, că presidiul l'a dusu unu oficiru d'in statulu majoru alu lui Garibaldi, care aretă in cuventarea ce a tienutu, că scopulu societatei este scutir'a independintiei Italiei si eluptarea libertatei depline. Dupa cuventarea presidintelui, s'a votatu adrese lui Garibaldi si Mazzini, si s'a alesu doi membri, pentru elucrarea statutelor societatei.

S. Coron'a Ungariei e d'in eredire romana.

(A se vedè nr. Fed. 61, 62, 63, 67, 68, 92, 93 si 94.)

Retornaundu tramissi la Arpadu cu mandatulu principelui Bihorului, ungrui se aprinsera de mania, si indata fecera preparative spre lupta.*)

La anulu 890 capitanii Tosiu, Sabolciu si Tuhutu luandu-si calea preste Tisa, s'a scoboritu pre campi'a Hortobagiu pana la morastin'a Siaretu; (Sărăt) aici statiunandu, au datu să treca preste Crisiulu rapede, in se asta data fura infranti prin armele bihorene la loculu, ce se chiama Seguholumu (Szeghalom). (Notar. cap. 28.)

Asiè ungrui nepotendu naintă spre Oradea-m. (castelulu Bihor) o tulira preste Niru, si descalecara sub Satumare; fiindu primiti si la Somesiu cu asemenea valentia, dupa o lupta sangerosa de trei dîle o sucira spre Ardelu, cătra codrulu Mesesiu'lui.

Mai bine de unu deceniu au sustienutu crisanii si somesianii sprinteni nevalirile ungriloru, pre candu acesti-a facandu-si in ascunsu cunoscint'a locurilor la anulu 904. (adeca unu restempu de cincispredice ani, acesta bine să ni însemnăm, de candu descalecasera ungrui in tiera, va să dîca intre romani n'a potutu strabate de locu cum ai bă lapte dulce, precum i porta scriitorii loru) pestrecandu pasurile de la Mesesiu dedera nevala Ardeleniloru.

Luandu despre acestea cunoscintia principalele tieri, a incalcaturu indata mare cu calaretii săi, ca să opresca pre inundatori la margini, acesti-a treandu padurea (Silvania Silvagiulu) naintasera pana la ap'a Almasiu unde se intalnira ambele ostiri. Dupa batalia sangerosa de doue dîle, ungrui cu o tactica de a loru asiatica, — folosita cu sucesu si in contra Banatiéniloru, impartiendu, adeca de noptea, armat'a in doue, o parte avea să treca ap'a si să incegiure pe de asupr'a, ca la timpulu binevenit u să stă in costele inimicului — numai decat si deschisera trecerea preste riu, si asiè romanii se retrasera spre cetatea loru, (Gilău langa Clusiu) la ap'a Capu-

siului, unde dupa o lupta noua sangerosa, cadiendu si eroulu principe Gielu cu onore in campulu batalie, fecera capitulatiune la loculu, ce se chiama si asta-di Asculu; si asiè regiunea Somesiu'lui, s'a impartitu fratiesce cu ungrui lui Tuhutu; in se tienutulu Muresiu'lui si alu Oltului a ramas si pentru venitoriu, mai multi seculi pamantu alu patriei romane, sub duci natiunali, deveniti cu timpu sub suveranitatea unguresca.

Inuibandu-se ungrui intre Tis'a si Dunare in mos'a vechiloru iesigi, au tentatu numai decat a cuprinde si campi'a manosa a Temisianei; (Banatulu cu Voivodina) trei voivodi, Suardu, Cadusia, si Boitia, trecundu peste Tis'a inferioare, dedera nevala asupr'a armatelor lui Claudiu langa ap'a Temesiu'lui, lupta a fostu apriga; cum să nu? Temisianii ageri, cei mai favoriti de sorte intre coloniele lui Traianu, liberi sub Constantinu, liberi sub Iustinianu, nici de cum n'a statu indretu de frati loru; principale Claudiu dupa batalia, retragandu-se in cetatea sa Constantiol'a (Kevee Cubinu) a pactat cu ungrui, cum, cum nu, nu se scie, se scie in se adeverulu, nici unu ungru nu s'a colonisatu in canaanulu Banatului, tienutulu si-a continuat principii natiunali pana pre tempii lui Stefanu regele; de aici incoce inclusivu pana la Mari'a Teresi'a, romani Banatiénieni, ca nobili „en bloc“ in celea optu districte curatul romaneschi (Lugosiu, Siebisiu, Mihaldu, Halmagiu, Carasova, Borza, Comiatu si Iladia) s'a bucurat de „Autonomia“ sub proprii bani, (pani, domni de unde Banatu panatu.) Faptele deci constatate, vorbescu mai pre susu de tota indoiel'a, mai pre susu de cătu unii scriitori preocupati. Cum că frumosele libertăti a le Banatiéniloru — scutitorii vadurilor Dunarei in contr'a osmaniloru — d'in candu in candu s'a ciungarit mai alesu de la descalecarea serbilor, este vin'a timpurilor, chiar pentru aceea timpulu va să lecuesca tote, inca si libertătile perdute ori rapite a le poporiloru.

Era deci acum mai tote regiunile tieri cutrite prin ungrui, si numai Marianu cu bihorenii săi mai stetera pe locu neclatit, deci ungrui dupa ce-si pusera pitiorulu si in Ardelu, a vediutu a fi bine venitul timpulu de a submină si celu d'in urma fortu alu independintiei romane in Daci'a superiora.

Voivodii Velek si Öcsöb, in operatiune combinata cu ajutoriulu secuiloru despre Ardelu petruansera pana sub Oradea M. Aici s'a incinsu o lupta sangerosa de 12. dîle, ca si care nu au mai intimpinatu ungrui, intre aceste-a principale strintoritu, a strapusu teatrulu de actiune intre codrii si munti. (Notariulu i numesc Igfvou), noue in se pare d'in mai multe privintie, cumca Marianu in resbelulu alu doi-lea cu ungrui s'a intarit si retrasu in muntii de acuma ai Beinsiu'lui, d'intre cari celu mai superbu si pana asta-di se chiama Bihoriu. De aici a tractatul liberu cu ungrui, cari ca si poporul asiaticu se infioră de paduri, (dar' apoi de munti?), in diu'a a trei-spre-diecea vediudu presidiarii cetatei Bihoriului tota resistint'a deserta, capitulara cu onore, regiunile Crisiurilor superioare remasera si pentru timpuri ulteriore pamant romanescu, cu duci natiunali sub suzeranitatea ungriloru. Nirulu in se, Satumariulu in parte s'a cedatu ungriloru, in ceea lalta parte si pana asta-di locuescu romani, Marianu remase metalburatu in cetatea sa, si in principatulu său pana la morte (mai doi ani), atunci, deoare unic'a lui fica fusese incredintiata cu Zoltu, fiul lui Arpadu, si tienutulu Bihoriului l'a lasatu in pace ginerelui său (et regnum ejus, totaliter Zulta genero suo, dimisit in pace. Not. cap. 51.) Daca principale Mariotu a potutu dispune in pace cu regatulu său la morte, precum e evidentu si d'in vorbele notariului citate, atunci urmeza de sine cumca ungrui nu au subjugatu Biharia cea manosa cu arme, ce de ar' fi facutu, ori potutu face, de locu nua avutu a dispune altii la mortea sa despre ea, altcum si pana asta-di romanii locuescu in Biharea in majoritate relativa.

Resumandu acum pe scurtu intemplările, lucrului ni se infatisiedia asiè: ungrui resvirindu-se cu mare fală

*) Venientes mandata Menumorout domino suo duci Arpad etulerunt, Arpad vero dux, et sui nobiles hoc audientes iracundia ducti sunt, et statim contra eum exercitum mittere ordinaverunt. Notar. cap. 20.

in unu deceniu peste Tis'a si Dunare (890—900 d. Cr.) si cutrierandu poporele mosnene romane si slave pacifice inse spre a loru nefericire intre sine desbinute in cinci parti; mai pe urma se asiediara de statutu in campia intinsa a bulgaro-slavoru d'intre Tis'a si Dunare; in Panon'ia, (campia alocurea cu deluri) la Tis'a de midilou, (in stang'a) si in campia Ardelului. O privire agera pre cart'a tierei, si ne convingemu, ca elementulu ungurescu, si pana asta di e grupat numai in locurile a retate, cei stracurati putieni mai tardiu in o parte si alt'a a tierei si au istoria timpurilor sale; celealte parti a le tierei mai alesu multose, le au locuitu si le locuescu mosnenii slavi si romani. D'in acelui faptu istoric evindinte: cum ca ungurii nu s'au inlocuitu in mosla romanilor, cu tote ca era mai manosa de catu a bulgarilor (vedi Aradulu, Cinadulu, Timisiulu, Tortalulu s. c. l.) ma si unde s'au incubatu, s'au incubatu fara ca romanii sa se fia retrasi — vine ca elementulu nostru, si-intinde si pana a asta-di — frontulu pana in sufletulungurismului cu aripa drepta peste Satumare pana in Niru, cu centrulu de alungulu Bihorului pana in Dobritieu, si cu aripa stang'a din promontorii Aradului, pre cursulu Muresului, pana inlaintru in Segedinu. Ma a treia ora, nici nu s'au incubatu nota bene pana unde i vedemua asta-li cu timpu latiti. Spre ilustrare producemu numai timpii regelui Stefanu. Ultimulu principie Optumu (Achtum) resiedea in cetatea Muresima (Morosvar, asta-di Cinadu) va sa dica la Muresulu inf. (Cttu Cinadu) apoi principiele cu tiera si resedintia, nu concepemu fara poporu. Da, va fi avutu poporu si inca sprintenu, altecum cu tufe nu aru fi aruncatutributu pre sare a si pana a regelui Ungariei, Stefanu, pentru ca plutiau pre apa Ungariei pre Muresiu... et usurpatbat sibi potestatem super sales regis descendentes in Morusio, constituens in portibus ejusdem fluminis usque ad Ticiam (pana la Tis'a) tributarios, et custodes, conclusitque omnia sub tributo. (Vedi Acta s. Gerhardi episcopi Chaniensis) era apoi dupa batalia, in provinci'a intréga nu aflara mormintariu ungurescu prin urmare nici poporu ungurescu de feliu, pentru mortii regelui Stefanu. Deci precum adeveresce totu acelu-a autoru, ungurii si nemtii lui Stefanu se ingropara in cemeteriele grecesci a le romanilor: corpora vero christianorum, qui ceciderunt in proelio, tollentes duixerunt in Morosvar (Cinadu) et sepelierunt in cimiterio s. Ioanni Baptiste in monasterio graeorum, quia in eadem provincia aliud monasterium illis temporibus non erat. (Mormantare si asta-di la romanii originali sunt la manastiri si langa besericu din causa, ca acestea le-au deditu la campu si colnici afara din comune.) Cumca sub monastirea grecilor, avemu sa intielegemu monastirea romanilor, se pricepe usioru atatu din stilulu bisericescu alu autorului, care nici pre unguri, nu-i numesce unguri, ci Crestini; nici pre romani romani, ci greci pentru relegea grecesca; (de regula asta scriu si adi parintii jesuiti, — ultramontani, cari nu credu ca esista si natiune in lume, ci numai latinu si grecu, fia apoi latinulu si harapu din Africa, ori greculu eschimu din Camciat'a totu atat'a.) D'in tote acestea consideratiuni istorice, ni place a crede si a conchide cum ca ungurii sub Arpadu, de locu nu i-au subjugatu pre romani cu arm-e-nu, atunci numai au inceputu, si continueza pana asta-di. Armele, cu cari ni-au batutu si ne batu, au fostu feudalismulu politicu, si netolerantia religiunaria; apoi cine nu mai scie, cum ca candu a fostu persecutata relegea romanului cu esterminare din tiera, au fostu persecutata insa-si mama natiunea si limb'a romana. (De cate ori vedu cate o ruina intre locurile romantice — mi disese-unu barbatu adancu — mi se ranesc inim'a, pentru ca cu ruinele acele-a sa ruinatu besericu si natiunea romana, vre o doua dieci episcopate, sute de monastiri, adeca lumen'a si avea natiunala, tote in desastru. — Ore Domne! noi amu pechatuitu seu stramosii nostri? De epocha impiatoria a feudalismului ni amaru suflatulu, sa mai sporim cuvinte.)

(Va urmă.)

Despre sinode, cu privire la Romanii gr. catolici.

II.

„Sciti ce tienu eu despre papatu? Eu tienu despre papatu, ca fora diusulu crestinismulu demultu s'ar si stinsu despre facia pamantului.“ Schelling. *)

Esiste ce e dreptu o ordinatiune data de Sistem V. (const., „Immensa“ din a. 1587), ca decretele sinodului provincialu sa se substerne congregatiunei pentru conciliul Tridentu spre revedere si amendare, dara nu spre aprobare. Aceasta inse are de scopu numai a padri, ca disciplina besericiei apusa si statorita la Tridentu sa nu se stramute in cele esintiali prin sinodele metropolitane. Fara frica potemu dica despre dins'a, mai alesu facia cu con-

gregatiunea pentru trebile besericiei orientali de Piu IX. in 1860 prin const. „Pontifices Romani“ intemeiata: nu se tiene de noi.

Inveniatu susu atinsa a besericiei si a canonistilor catolici despre dreptulu nerestrinsu alu metropolitilor si episcopilor de a conchiam'a sinode e pre firesca, ori o vomu privi d'in punctu de vedere logicu ori juridicu. Pentru ca ceea ce vediumu, ca dica inveniatulu Binterim despre convocarea sinodelor diecesane, precum ca acesta e unu simplu actu de juredictiune a episcopului, aceea-si cauta sa intarim si despre conciliul provincialu, fiindu adunarea acestui-a, dupa disciplina de adi a besericiei cat, aprobatu de s. scaunu, era-si simplu unu dreptu din sum'a potestatiei metropolitice. Si de ora-ce asta-di in sinodelle metropolitane de comunu nu sa mai trateaza despre intrebatiuni strinsu dogmatica seu de ale credintei, intru carea beseric'a dintr'unu capetu alu lumii pana la cel'alaltu trebue sa fia un'a, precum e „unu botezu, unu Domnedie si tatalu tuturor“ (Efes. 4. 5—6), ci mai cu sema despre intrebatiuni disciplinare si esterne besericesci, facia cu cari beseric'a cat. si capii ei au pazit u porurea acea economia intiepta, de au voit u si voru sa se respecte cu acuratetia usulu si datinile locali partecularie, deca aceste sunt ratiunali, adeca deca nu pericleta unitatea neaperata a credintei: in privintia acestor, pre langa cuvenita respectare a normelor besericesci generali, e in dreptu conciliulu provincialu a decide si statoru ori-ce dupa placu. Mai incolo legile acesto si poterea loru oblegatoria, chiaru din temeiul, ca sunt aduse numai pentru beseric'a provinciala, nice nu se estinde preste marginile acestei. Pentru aceea de la cine-si si capeta santiunarea? Nu de la pap'a, capeten'a besericiei universali, ci de la capetenie besericeloru particularie provinciali, prin subscrierea si publicarea loru.

Eta catu de firesce curgu consecintiele din principie odata statorite!

Dara ca sa nu remanemu detori cu nici unu argumentu spre demustrarea tesei nostre, sa nu pertrecem Nicu multu atacatulu concordatul. Ce dice in privintia acesta concordatulu? Se audiu. Articol IV. „Archiepiscopilor si episcopilor va fi ieratatu a deprime tote, cate intru gubernarea dieceselor sale li se cuvinu seu din dechiaratiunea seu din despusestiunea sanctelor canone, dupa disciplina presiute a besericiei aprobatu de sanctulu scaunu, si mai cu alegere: — — — a conchiam'a si a tienu conciliile provinciali si sinode diecesane dupa norma sanctelor canone, si a publica actele loru.“ Totu insulu va recunoscere marea insemnata a acestui punctu intr-o conventiune inchisata sub sistem'a absolutismulu; mai alesu vomu observa, ca elu in alta asemenei concordante, au numai cu unu cuventu doze se atinge, precum in celu neapolitanu din 1818, au nu se afla de locu, precum in concordatulu bavaresu 1817, ispanicu 1851, si toscanescu 1851. Asadar, in impregiurariile acele, elu adeveresce, elu exprime de o parte fierbinte dorintia si rogare a scaunului apostolescu, ca in regimul austriacu sa nu puna ceva piedepe pracei sinodelor dupa cumu o potesce asiediamintele canonice; de alta parte elu contine serbatoresca promisiune a statului, carele cu multa bunavointia deferesce oftarei prealegiuite a besericiei. Preste prisosu se intaresce propusetiunea nostra din demustrare prin brevele pontificelui Pin XI. din 5. Noemb, 1855, prin care episcopii austriaci se indentorescu a areta totu-si guberniului spre scientia amicala (amicabilis notitia causa) tempulu, candu voru sa tienu sinodu, cumu si-a-i tramite unu exemplariu din actele sinodului, candu le voru publica.

La cele de pana aci ni se va obieptiun: cumca tote-su bune si frumose, dara ca pre langa tote aceste e cunoscuta traditiuna pofta de domnitu a sanctului scaunu, cumu se straduesce a concentrata tota poterea besericescu in manile archiereilor, ca apoi de la acesti putini, cu atatu mai usioru, sa o trag la sine; e cunoscutu, cum a rapitu drepturile vecchi ale episcopilor, pre acesti-a apesandu-i era pre sine inaltiandu-se pana la atotpoternicia; sunt cunoscute „formule si juramintele cele secrete,“ cu cari li-se lega conscientia a celor-a: cumca, cu unu cuventu, aliter in theoria aliter in praxi. — La aseste insemanu, ca ce se tiene mai antaiu de acele faimosse formule „secrete,“ ne-amu propusu sa revenim odata in unul din numerii urmatori a vorbi anume si prelargu despre ele; si pana atunci inca asiguram, cum ca acele nu sunt nicidecumu nu sciuce Abracadabra, seu descantece farmecatorie, ci simple marturisiri de credintia, ce se afla tiparite in mii de mii de carti. Ce se atinge mai incolo de restringerea poterei metropolitane si episcopesci, anumitu cu referinta la obiectul nostru, assertulu acesta lu-refrange istoria lu-refrang faptele. — Ca-ci incependum de la Avitus episcopulu din Vien'a Galiei (517), carele marturisesc (la Sirmond. Oper. tom. II. pag. 80.), ca pentru negrigintia (de a aduna sinode) superandu-se pre elu pap'a, i-a scrisu cu tota aspirarea („Venerabilis patrum nobis ob hanc negligentiam succendentis,

mordacia mihi non nunquam scripta perlata sunt“), pana la episcopii actuali ai Franciei, cari in 1849 la urgitarile santului parinte Piu IX., facute inca din esiliul seu din Gazeeta, se adunara intr-unu sinodu provincialu la Parisu: de atunci si pana asta-di nu unu episcopu va fi patitudo ca si Avitus Vienesulu, si nu unu pontefice romanu si-a implinitu sant'a oblegaminte, de a fi precum antaiul si supremul capu alu besericiei, asi si antaiul inspectoriu si paditoriu alu disciplinei aceleia. Apoi se enumeram conciliile, cate s'au celebrat numai in dicenile mai prospete, in diferitele tienuturi ale lumii catolice? Nu ne-ar ajunge locul si tempulu; pentru ca in Francia totu pre tempulu celui amintit din Parisu si de atunci incoce s'au mai tienutu sinodele provinciali in Rheims si Bordeaux, sinodu diecesanu in Parisu a. 1850, totu atare cu unu anu mai tardiu in Leoben (Lettich) in Belgia cea libera; mai incolo era provinciali in Anglia 1851, in Baltimore a. 1842 si 1846, si Americ'a republicana vedemua mai totu alu treilea seu alu patrulea anu cate unu conciliu metropolitanu, desbatendu despre trebile besericiei catolice. Dar ca sa nu ne departam tare de acasa, in Austria se tienura mai decirendu urmatricele sinode: in Viena 1858 provincialu, in Lintu 1858 diecesanu, in Strigonu 1858 provincialu, totu acolo in 1860 diecesanu, in Cologna 1863 provincialu, in acesta-si anu in Praga diecesanu scel. Au nu va striga dreptu aceea cititorulu cu noi din preuna: deca potura cestei-a si cei-a, pentru ce numai tu, Romane gr. catolicu, nu?

Carea e moral'a din cele narate? Aceea, ca noi suntemu din adunculu sufletului nostru convinsi, despre libertatea si poterea nerestrinsa in nici unu modu a episcopilor catolici din monarchia austriaca, si cu dinsii impreuna a episcopilor romani gr. catolici, de a convoca spre bincile besericiei unite si alu filoru sei sufletesci sinode, ori si candu voru vol, si credem, ca cititorulu inca-si va fi castigatu in decursulu acestor argumentari aceea-si convigere intemciata, ca si noi. Daca marita nostra metropolia a facutu in aleveru pasi, pentru de a capeta inovarea Romei si a regimului, noi ne inchinam cu reverentia, impreuna ca romanimea intrega dinaintea zelului recunoscute, ce dins'a la aleverit u in tote causele nostre nationali preste totu; ince pasii aceia nu vomu gresi, daca i vomu numi in casulu celu mai bunu superflui si nenimeriti. Chiaru de aceea nici nu potem crede, ca proiectatele conchiamari de sinodu, sa se fia potenit in acestu precatu venialu. Era de a aleverat ce se vorbesce, ca bub'a reului ar jac in aleveru in cutari denuntiari, cari aru fi innegritu si calificatu pre la locurile inalte intentiunile archiepiscopesci ca vedi-domne tientorie la desbinari, eresuri scel, estu lueru apoi e de tanguitu, cu atatu mai de tanguitu, ca ci dupa convingerea nostra denuntiariile acle sunt numai unu fetu nefericu alu triste impregiurari, ce o respicaramu mai susu si acumu era-si o intonam, ca nu ne cunoscem. Ocasione numai de apropiare si cunoscere imprumutata ne-a lipsit u si ne lipsesce, ca in asta privinta spre cea mai mare bucuria nostra a toturor sa ne desamagim; ca sa ne incredintam, ca atiusele denuntiari, de s'au facutu, s'au facutu fara fundamentu si sunt numai nesce neluciri; ca la noi pretinsii ultramontani, seu ultragreci, ultra-lanubiani, ultrabizantini, cumu se mai botodia, sunt frati iubitori si cu totii fi adeverati si fideli ai besericiei si natiunii nostre, unulu mai bunu de catu altulu. Dara de alta parte nu mai pucinu fara cale aflatam si ne miram, de procedura, cu carea la noi in opinionea publica tota greutatea responderi si a imputarilor, pentru stagnarea trebilor nostru se incarcu numai si numai a supr'a Romei; a supr'a Romei, carea e mam'a nostra iubitoria, supraveghiatoria si paditoria credintei, moralei si a tota ordinea adeverata in besericie lui Christosu. Cine nu vede, ca prin atare manopera, lucratu ca cel'a din fabula, carele-si taiu elu insu si creng'a de subtu petiorele sale? tacundu despre acea, ca in tipulu acesta facem celu mai reu sierbitiu, ce se pot, causei besericiei nostre.

Si intr' adeveru, noi meditandu despre materia desfasuriata, nu ne potiua retine, sa nu tragem prin minte o paralela intre besericia catolica de o parte, era de alt'a, intre societatile basericesci protestantice, cari poterea basericescu precum in alti, asi si in estu respectu si-o dedera din mana, pana la amalgamarea si mai totala, descompunerea acelui in poterea statului; cumu si intre basericia ortodoxa orientale, in carea cu exceptiunea fratilor, nostri Romani si Serbi gr. orientali din Austria raru, seu mai de felu nu se mai aude despre tienerea de sinode. Celu pucinu noi nu scim sa fum citit u undeva, ca in tempurile mai noue sa se fia tenuu vre-unu sinodu provincialu, fia diecesanu, ori in basericia rusesca, ori in cea elinesca, ori in cea romana din principatele romane unite de la Dunare. Stersu-s-a acestu usu canonico intre acelui popore in urma infierintarei sinodelor permanenti din Petrusburgu si Atena, chiaru si dupa marturisirea loru

23 mii franci.

Domnule Redactoru! Faim'a respondita prin mai multe diuarie, cumcă corpulu legislativu alu Romanici ar' fi votatu 23 mii francii pentru scoalele romanesci d'in Transilvani'a, revoltâ pe una multime de adversari ai culturiei noastre natiunale, incâtua acela uitandu de sine, au si proruptu in amerintiâri seriose. De altintre acea scire nu este exacta. Camer'a Romaniei a votatu acea subventiune numai pentru scoalele romanesce d'in Brasovu, d'in causa, că eforia acelor' a vediendu-se stritorata preste mesura, a cerutu inadinsu subventiunea prin una petitiune, pe care o alaturâmu aici spre informatiune mai aproape. In acea petitiune se vedu enumerate curata causele, pentru care se ceruse acelu ajutoriu in iern'a trecuta.

Intr'aceea pot fi siguru ori si cine, că romanii nostri sunt prea determinati a cere de aici incolu pentru institutele loru de invietimentu ajutorie banecis nu numai de la connatiunali loru, ci de la origine pe lume, era mai alesu de la cei de una rasa cu ei, de la italiani, francesi, ispanioli, portugali si totu asemenea de la coreligiunari de ai loru. In an. 1851 cîndu se elaborasera cele d'antâi planuri ale infinitarei scoleloru d'in Brasovu, ide'a fundamentalala si tint'a ultima a fostu: Universitate, era ajungea ultimului scopu s'a presupus cam in restimpu de ani treidieci, computati de la 1851 innainte. — Asiat brasovenii mai au inca trebuinta de diece mii galbeni venitul anualu siguru si regulat.

Titlu: Denariul lui Petru se aduna la România pe fiacare anu milione.

Titlu: Santele locuri mai curgu d'in România in resaritul milione.

Titlu: Gustav-Adolf-Verein aduna germanii milione si le impartu pe la bisericele si scoaleloru.

Titlu: nationalitate maghiarii facu colekte anuali si le trimitu in Moldavo-România, ca subventiuni mai alesu pentru reformati.

Titlu: nationalitate si religiune bancarii greci d'in Vien'a, Londra, Venetia, Marsilia, Bucuresci etc. trimitu sute de mii la Aten'a.

Titlu: cristianismu Rusia se areta nespusu de generosa cîtra Bulgari, Serbi, Muntenegreni, cu vestimente si cîrti bisericesci si cu subventiuni in bani.

Totu sub titlu de cristianismu si de cultura europeana, societătile biblice d'in Anglia versa pe fiacare anu sute de mii in tota Asia, ba preste totu rotundul pamantului.

Numai romanul sî se reduca la mesur'a cea mai mica. Ingreuna-séu instruirea bunurilor de corona a recunoștutu-o Deák in principu ca afacere a tierei, care se tene de diet'a nostra. In privint'a contingentului regimentelor, Deák e de parere, că se pot statoru inca cum expresu in pactu, că chiaea pentru recrutare sî se numerulu poporatiunei. Despre representatiunea in delegatiunea comuna s'a declarat Deák, că deputatii nostri in diet'a comuna sî alega nedependinte intre sine representantii in delegatiunea Croaciei si Slavoniei, dara nu d'in diet'a Croaciei, pentru că delegatiunea are sî esa d'in diet'a comuna, apoi individuale Croaciei si Slavoniei e destulu (?) servata prin autonomia estinsa si prin ministrul croat, care va reprezentă in Pest'a interesele tierei sale. Pentru asta-dî mai adaugem, că minoritatea deputatiunei nostre a fostu eri (mercuri) chiamata la ministrul presedinte Andrassy si a conferit u cu elu doue ore. Resultatul conferintei acestei-a, se dîce indestulitoriu.

In aceea-si afacere scrie „Pest. Lloyd“ urmatoarele: Cestiunea croata intr'ata'a e resolvida, in cîtu voru mai tienă doue siedintic mescate, un'a penită conceperea si autenticarea protocolului comunu, celalta pentru stilisarea punctelor conventiunii, si deputatiunea va mai remane in Pest'a probabilmente pana in 11 iuliu. In privint'a Fiumei s'a invoit ambele deputatiuni, ca acăstă cestiune teritorială sî se resolva pre calca propusetiunilor reges prin amendoue dictete. (Astă va sî dîca, a restituit statul nainte de 1848.) Cestiunea finantelor se va regula asiè, că ce remane d'in perceptiunile Croaciei dupa acoperirea speselor administratiunei interne, sî se dec Ungariei pentru afacerile comune. In privint'a limbei deputatiunea magiara a implinitu tot dorintele Croaciei. Diet'a croata tramete 29 deputati la diet'a magiara si alge in delegatiune patru representanti si unu magnatu. Ambel deputatiuni referescu dietelorloru loru despre resultatul impactiunii; acestea ratifica séu respingu impactiunea, si in casul d'antâi o substeriu spre sanctiune maiestăsi sale.

In Francia, pana la inceputul secolului 17-le-a (1614),

cele trei ordini votau separatu, in faptu erau trei Camere de liberandu in parte si represintandu interesele a trei clasi distincte d'in societate. Nu vomu aminti neci constitutiunile revolutiunarie, nici pre a imperatorului Napoleone. Cele d'antâi au avutu o durata mai putinu de cătu efemera, pentru că sî merite a fi discutate. Era imperiul lui Napoleone I. nu era nemicu mai putinu de cătu constitutiunale, pentru ca Camer'a lui de deputati, tribunatul si Senatul sî pota fi luate in seriosa cercetare, candu este vorba de institutiuni represintative. Numai acăstă oaservatiune potemu face chiaru de acum, că Senatul, care aprobase ea constitutiunale, tote actele marilor generale si imperatore, numai una singura data au avutu curagiul de a se opune la voiaint'a de feru a acestui barbatu, candu vediendu-lu batutu si fugariu inaintea altilor, i-a decretata destitutiunea, incoronandu estu-feliu printr'unu actu de ingratitudine lips'a de barbatia de mai inainte.

O adeverata sistema constitutiunale, represintativa, s'a introdus in Francia de la suirea pre tronu a lui Ludovicu XVIII. Daca acea sistema a fostu liberala său nu, daca nu remanea cu multu inderetu, acestea sunt cestiuni de mare interesu pentru istoria constitutiunalismului, pre cari inse nu ne pesa noe a le cercetă acum. Constitutiune, pre care Ludovicu XVIII, acestu rege, care nu invetiasa neci nu uitase nemicu in esiliu de 20 de ani, o datu supusilor săi*) a indiestratu Francia si cu unu Senat dupa modelu anglu, de si nu pre fidele. Căci de si in preambululu Chartei se dîce: „In reinoarea pariei amu vediutu o institutiune adeverata natională, menita legă tote suvenirile cu tote sperantiele, reunindu tempuri antice cu tempurile moderne,“ aceste cuvinte inse nu trebuesc luate ad literam. In spiritul regelui, care se suia pre tronulu parintiloru săi radiematu pre baionetele altitoru, paria Cartei constitutiunale, menita a legă tote suvenirile cu tote sperantiele, era continuatiunea vechiei pariei, care fusese invecinata in noianulu revolutiunari. In realitate inse paria ceea noua nu avea neci o comuniune de caracterul cu ceea vechia; acăstă d'in urma murise odata, ca să nu mai reinvie. Ceea noua era o importatiune strina, o curata imitatiune dupa constitutiunea engleză. Charta d'in 1814 a transmis-o la ceea d'in 1830 si de la acăstă a trecutu apoi in constitutiunea Belgiei si a altor State.

(Va urmă).

Noutăți Straine.

FRANȚIA. In corpulu legislativu alu Franciei s'a inceputu desbaterile finantiarie. D'intre membrii opusetiunii a vorbitu pana acum numai Thiers, dara a vorbitu atât'a, cătă mai că pota ajunge pentru intreg'a opusetiune, căci cuvenirea lui imple siese colonc, in foile franceze. Noi estragemu d'in acăstă cuvenire momintele cele mai insemnante.

Datori statului, dîce Thiers, e consecintă sistemului reu alu finantelor, cauca acestui-a e datin'a a aproba spese, fără a se ingrijori de mediulocale acoperirei loru. Datu a acăstă era-si are alta causa mai inalta: politică. Bugetele franceze cresc d'in anu in anu. In bugetulu anului 1868 se afla preliminata o erogatiune de 1548 milione, si una percepție de 1673 milione. Acăstă aru fi situatiune forte favorabila, deca aru fi vorba numai de bugetulu ordinariu. Espunerea falsă a bugetului francezul provincie d'in scisiunea acelui-a in bugetu ordinariu, estraordinariu si rectificatoriu, si apoi estu anu mai este si bugetulu imprumutului. Aleverulu este inse, că bugetulu d'in 1868 face 2200, său pot 2300 milione, ér mediulocale corespundelorie abe ajungu la doue miliarde.

Eu nu iubescu statulu militariu, pentru că urescu forta brutală. Eu iubescu libertatea, pre cum o precepui eu, si atât'a e totu, ce se pota cere de la unu barbatu. Forma guveraului, dinastia, sunt pentru mine — nu voi sî dîcu lucruri indiferenti, căci acăstă n'aru fi cu respectu, dar ele stau afara de simpatiile mele. Sî facem pre Francia libera, dar sî nu i-luăm sabia, căci i-e de lipsa. Nu progresele sciintiei receru armări noue, — nu, politică vostra ne-a dusu pana acolo.

Eu nu iubescu resboiu, si candu scrieam vietă unui mare strategu, am spusu, că resboiu fără folosu e una fapta criminală. Atât'a stă, că generațiunea nostra se afla in ratecire despre politică, ce trebuie să o urmaresca Francia. Creanu unitatea Italiei ati creatu unitatea Germaniei, Francia a perdu puteri pusestiunea aceea, care o facea tare si potințe inimă Europei. De astu avă onoarea a mei astă in locul ministrului de resboiu si marina, astu dîce suveranul, colegilor mei si camerci: N'amu facutu noi acăstă politica, ci voi; prin urmare voi trebue să suferiti urmările ei. Eu credu, că spesele acestea sunt necesarie, armării noastre sunt una măsură preventivă.

*) In acăstă privintia sunt remarcabili ultimele cuvinte d'in preambululu Cartei d'in 1814: Nous avons volontairement, et par le libre exercice de notre autorité roiale, accordé et accordons, fait concession et octroi à nos sujets, tant pour nous que pour nos successeurs et à toujours de la charte constitutionnelle qui suit: Căci nu prevedea Ludovicu, că constitutiunea a de la 1814 iuniu era să fi înlocuita la aprilie 1815 prin actul additivale a Imperatorului Napoleone!

tiva, si eu voiu votă pentru ele, dar numai sub acea condiție, că maresialii, cari stau în fruntea ministerului de resboiu și de marina, nu ceru aceste sume, pentru că să începe resboiu, căci în casulu acesta i-asiu combatte cu tota energie.

In a. 1866 ati comis u una eroare mare, astă-dăti comite ună și mai mare, deca ati începe resboiu. Ce sianse ne mai remanu pentru restituirea ecuilibriului european? Aplecarea Germaniei către federalismu, acăstă idea adeverat germană, s'a desceputu de nou. Eu voiu votă pentru armări, căci ele facu Eranciă impunatoră, dar' mai nainte de tote trebue să scimă două lucruri, adeca: că nu e intenția nostra a împedecă miscarea federală a Germaniei, și că suntemu destulu de potinti, spre a împedecă orice usurpatiune nouă în Europa. — (Forte bine! forte bine!)

Deca amu scă, unde culminea vointă politica, care ministrul e depositoriul ei, în care parte a statului se află aceea: cu unu cuventu, deca vointă accea aru fi constrinsa a refuții cu dvostre prin mediul ministrilor respunditorii, atunci ati avea una garantă adeverată, acum inse regimulu s'ară potă ajută în absență dvostre prin credite suplementare.

Bugetulu e numai fotografă regimului și a politicei lui. Italiă, Germania, Mesicu, Parisu tote sunt cuprinse în elu. Bugetulu acestă contine și alegările. (Tumultu). Eu v'asiu potă spune, cătu cade d'in acestu bugetu pentru Italiă, Germania, etc. dar me voiu sfîrșită ve spune, cătu constau alegările (Tumultu). Pentru a delatură aceste reale, e de lipsa una comisiune pentru adresa, care să spuna domnitorului și ministrilor lui, că pre calea acăstă nu se poate merge mai departe. Adeverulu trebue spusu, căci deca cutari adeveruri sguduescu regimulu, atunci retacerea acelorui adeveruri duce la ruina.

SERBIA. Belgradu, 4 iul. Ministeriulu nou numită d'in urmatorii membri: Cenic ministru presedinte și ministru de justitia, Radivoj Miljkovics ministru de interne și ministru provisoriu de externe; Panta Jovanovic ministru de finanțe; Markovics ministru de resbelu. Scupcină a primitu guvernulu cu achiamatiune. Ministrulu de finanțe, Panta, s'a incredintat interimalu si cu conducerea ministeriului cultelor și ministeriului de resboiu, Marcoviciu, cu conducerea ministeriului lucrărilor publice. Fostulu ministru de culte, Dumitru Ernaborac, s'a pusu în pensiune, era celialtă fosti ministri in disponibilitate. — Regintia a emis u prochiamatiune, in care mai anteriu dechiară, că se va tienă strinsu de devișa principelui spiratu: „Legea este supremă voluntate in Serbiă.“ Apoi continua spunendu, că poterea de aperare a poporului nu numai se va tienă in starea, la care o aduse „primulu ostasiu serbescu“, ci si cu privire la relatiunile tempului se va desvoltă mai multu: Desvoltarea materiale a tierei se va inaină și institutiunile ei se voru perfectiună in intielesulu

si conformu staruintielor Domnitorului espiratu. D'in nobilulu sange alu principelui Michailu să se nasca una Serbia nouă. Scupcină se va conchiamă mai desu; numai bunavointă guvernului nu este de ajunsu, pentru a duce in deplinire bunele ei intențuni, ci spre scopulu acestă ede lipsa, ca guvernul să fie asecurat de sprinirea patriotică a intregei națiuni. Ordenea este pietră fundamentală a ori carei stări sociale. Neci unu mediulocu nu se va neglege pentru a asură binefacerile pacii. Toti oficialii de statu s'au intarit in oficiele loru și schimbările senzurate, cari se voru face, se voru intemplă intre marginile legei. Concordia între guvern și poporu au nemicu tendintele ulterioare a le conspiratiunei, cari erau indreptate spre perirea Serbiei. Cu ajutorul lui Ddieu, si sub umbră aacelei concordie, tenerul ramu alu Obrenovicilor va cresce si se va preface intr'unu trunchiu poternicu, care va scuti intregă națiune serbescă.

Varietăți.

* * * (In caușa stipendielor române.) Inaltulu Guvernului Transilvaniei adresă, cu privire la administrația fondurilor române, către venerab. ordinariatu metropolitanu gr. cat. decretulu dtu 21 fauru a. c. cu intielesulu, ce urmează:

1. Că să scrie ven. ordinariatu archiepp. si metrop. gr. cat. concursole pentru dobândirea stipendielor deosebite, cari voru veni in vacanția cu finea anului scol. nu asiă de săptămâna, precum să intemplă in an. tr. — si să efeputesca publicarea concurselor celu multu pana in 15 augustu a. c. si inca in interesulu publicitathei mai intinse celu pucinu in 2 diurnale, cari se edau in limbă româna — candu va fi a se desfășura bagarea cererilor de competiția unu terminu de 4 săptămâne, — era recomandarea pentru conferirea stipendielor vacante să se asterna guvernului reg. totudeuna celu multu pana in 1-a octobre, cu care modalitate s'ară potă efectua asemnarea stipendielor in totu anulu scolasticu la timpul său; ca-ci asiă asemnările se facu numai pre unu anu scolasticu, si la incepulum fia-carui anu trebue să se renouească.

2. Cu privire la stipendiele d'in fundația lui Dr. Simone România suntu in escrierea de concursu a se enumera nu numai numerulu si cantitatea stipendielor venite in vacanția, ci a se desfasură detaliat si precu tote acele recepti, cari conditionează după intenția fundatorului repausat dobândirea loru, — d'in cari purcediendu si escrierile de concursu, e de a se înfiră si acea, cumcă: potă concurge pentru dobândirea vreunui stipendiu numai aceli tineri studenți, cari suntu nascuti in marele Principatu alu Transilvaniei, — au in studie calculi de eminentă si una portare morale buna, — intre cari voru avea preferinția cei de origine nobile si deosebi cei, cari suntu consangenii fundatorului repausat, daca voru fi si de al mintrea calificati la dobândirea vreunui stipendiu.

3. Că in venitoriu să se conferesca stipendiele d'in fundația lui Dr. Sim. România nu numai eschisiv auditoriul de drepturi, ci si la acei tineri studenți de buna speranță, si cu portare buna, cari au de cugetu a se perfecțiuna in studiile reali si tehnice — său si celea de arte frumosu, de-

spre ce se va face totu deuna amintire in escrierile de cursu.

4. D'in pietate către judecători si testatorii stipendielor suntu de a se înfiră in escrierile de concursu in vechea: numele si pronumele, cătu si caracterul loru in intreținutea deplina; er' nu pre cum s'a intemplat pana acum.

5. Er' cu privire la escrierile de concursu pentru dobândirea stipendielor din fundația lui Esraim Klein si Petru Maior suntu de a se numeră tote recerintele afișatorie in cartea fundaționale si testamentulu fundatorului — si pentru chiaritatea lucrului in publicatiuni osebitoare de alta, etc.

Sciri electrice.

Parisu, 2 iuliu. Desbaterea bugetului. Ministrul de finanțe declară: Greutățile situației pătrinu d'in evenimentele celor două ani d'in urmă. Spre a ajunge la pace, sunt două moduri: desarmarea generală sau desarmare ca la celelalte popore. Frația nu poate permane pasiva fatia cu armăriile altor. Deca finanțele nu sunt de ajunsu, ostenelele militare n'au sucesu.

Bucuresci, 3 iuliu. Ministrul presedinte Golescu a plecatu cu concediu la Vienă. Bratianu provede interimistice afacerile externe. Consulatul francesu si celu prusianu au capetatu concediu.

Novi Sadu, 3 iuliu. Comisariulu regimului Ast, a provocat representantă comunala, să accepte pre primariulu substituitu si octroatu; reprezentantă a refusat si a parasit sală.

München, 4 iuliu. Regele aprobă proiectul pentru formarea unei comisiuni militare stabile d'in Bavaria, Wirtemberg si Badenu, pentru supraveghierea sistemului defensiv d'in Germania sudică.

Florentia, 3 iuliu. Principale de corona Umbertu si soția sa intreprindu in 7. l. c. una călătorie in Germania, Belgia si Anglia.

Vienă, 4 iuliu. „Wien. Abend.“ demintește scirea, că una deputație, condusa de unu oficiant inaltu de statu, aru fi immanuatu unui membru a casei imperiale unu memorandu pentru suspinderea constitutiunii.

Parisu, 4 iuliu. „Patrie“ serie, că regimul francesc sustine rechiamatiunea contră dărei de cupone.

Bucuresci, 4 iuliu. Bratianu provoca intre unu cerculariu pre prefecti, să influenteze asupra alegatorilor, ca să alegă in senatul numai atari barbati, cari tienu la misiunea senatului, a mediu-lor intre cameră deputatilor si intre guvern.

Proprietariu, redactoru respunditoru si editoru: **ALEANDRU ROMANU.**

Comunicatiunea drumurilor de feru.

Vienă-Pestă-Segedinu-Temisiör-Baziasiu.

De la Vienă	pleca la 7 ore 45 min. dem. si la 8 ore — minute ser'a.
„ Posionu	„ 10 „ 24 „ „ 10 „ 51 „ „
„ Neuhausen	„ 1 „ 23 „ diu'a, „ 1 „ 54 „ năpteasă
„ Pestă	„ 5 „ 19 „ d. m. „ 6 „ 31 „ deman.
„ Cegléd	„ 7 „ 54 „ „ 9 „ 14 „ „
„ Segedinu	„ 12 „ 12 „ năpteasă, 2 „ 55 „ dup. m.
„ Temisiör	„ 3 „ 55 „ dem. „ 7 „ 47 „ „
„ Jasenovă	„ 8 „ 4 „ „ *)
„ Beserică-Alba	„ 8 „ 40 „ „
Sosescu in Baziasiu	la 9 „ 10 „ „

*) De la Temisiör la Baziasiu comunica numai odata.

Baziasiu-Temisiör-Segedinu-Pestă-Vienă.

De la Baziasiu	pleca la 5 ore 55 min. d. a.
„ Beserică-Alba	„ 6 „ 27 „ „
„ Jasenova	„ 7 „ 6 „ „
„ Temisiör	„ 10 „ 40 „ ser'a si la 7 ore 25 min. dem.
„ Segedinu	„ 2 „ 26 „ năpteasă, 12 „ 58 „ diu'a
„ Cegléd	„ 6 „ 35 „ dem. „ 6 „ 21 „ d. a.
„ Pestă	„ 9 „ 55 „ „ 9 „ 30 „ ser'a
„ Neuhausen	„ 1 „ 52 „ diu'a, „ 1 „ 8 „ năpteasă
„ Posionu	„ 4 „ 48 „ d. a. „ 4 „ 12 „ dem.
Sosescu in Vienă	la 6 „ 36 „ „ 6 „ — „

*) De la Temisiör la Baziasiu comunica numai odata.

Clusiu

De la Clusiu, pleca in tote dilele la 6 ore 30 minute după medieadi, sosescu in Clusiu la 1 ora, 30 minute după medieadi. Cale de 19½ mile, tiene 18 ore 40 minute, costa 10 fl. 92 cr.

„ Clusiu la Orade pleca in tote dilele la 12 ore diu'a, sosescu in Orade la 6 ore 40 minute demaneti.

„ Aradu la Sibiu (prin Devă) pleca in tote dilele, la 7 ore ser'a, sosescu in Sibiu la 2 ore 15 minute năpteasă. Cale de 34½ mile, tiene 31 ore 15 minute, costa 20 fl. 2 cr.

„ Sibiu la Aradu (prin Devă) pleca in tote dilele la 7 ore ser'a, sosescu in Aradu la 1 ora 45 min. năpteasă.

„ Temisiör la Sibiu pleca in tote dilele la 6 ore deman., sosescu in Sibiu la 1 ora 30 min. după medieadi. Cale de 36½ mile, tiene 31 ore 40 min., costa 20 fl. 44 cr.

„ Sibiu la Temisiör pleca in tote dilele la 12 ore diu'a, sosescu in Temisiör la 7 ore 40 minute ser'a.

„ Temisiör la Orsiova pleca luni-a, marți-a, joi-a, si sambătă la 6 ore demaneti, sosescu in Orsiova la 6 ore deman. Cale de 26½ mile, tiene 24 ore, costa 14 fl. 98 cr.

„ Orsiova la Temisiör pleca dominică marți-a, mercuri-a si vinorii-a la 6 ore ser'a, sosescu in Temisiör la 6 ore ser'a in diu'a următoare.

Jasenovă-Oravita.

De la Jasenovă	pleca la 8 ore 30 minute domaneti.
„ Jam	„ 9 „ 12 „ „
„ Racasdia	„ 10 „ 12 „ „
Sosescu in Oravita	la 10 „ 57 „ „

Oravita-Jasenovă.

De la Oravita	pleca la 4 ore — minute după medieadi.
„ Racasdia	„ 4 „ 45 „ „
„ Jam	„ 5 „ 38 „ „
Sosescu in Jasenovă	la 6 „ — „ „

Vienă-Oradea-Mare.

De la Vienă	pleca la 8 ore — minute ser'a.
„ Pestă	„ 6 „ 25 „ „ deman.
„ Cegléd	„ 9 „ 47 „ „
„ Szolnoca	„ 11 „ 2 „ „
Sosescu in Aradu	la 5 „ — „ ser'a.

Oradea-Mare-Vienă.

De la Aradu	pleca la 10 ore 15 minute domaneti.
„ Solnoca	„ 4 „ 22 „ „ după medieadi.
Sosescu in Cegléd	la 5 „ 33 „ „
„ Pestă	„ 8 „ 37 „ „
„ Vienă	„ 6 „ — „ domaneti.

Vienă-Paris.

De la Vienă	pleca 4 ore 30 minute ser'a.
„ Salzburg	„ 1 „ — năpteasă.
„ Monaco	„ 5 „ 45 deman.
„ Stuttgart	„ 11 „